21/07/2020

# Епископски савјет СПЦ у ЦГ: Дијалог служио за нове уцјене Цркве и актуелни политички маркетинг



Епископски савјет Српске православне Цркве је данас, поводом посљедњих разговора о дискриминаторном Закону о слободи вјероисповијести или увјерења и правном положају вјерских заједница доставио Влади Црне Горе писмо следеће садржине:

Експертски тим Епископског савјета нас је веома исцрпно информисао о дијалогу, који је 20. јула ове године вођен са Експертским тимом Владе Црне Горе о потенцијалним измјенама и допунама Закона о слободи вјероисповијести или увјерења и правном положају вјерских заједница.

И овом приликом напомињемо да смо се, и поред огромне забринутости свештенства, монаштва и вјерног народа, одазвали позиву Владе Црне Горе на дијалог, очекујући и вјерујући да ће се доћи до заједнички прихватљивог рјешења спорних одредби закона на бази Предлога закона о измјенама и допунама Закона о слободи вјероисповијести или увјерења и правном положају вјерских заједница, који је 11. марта ове године званично достављен Експертском тиму Владе.
Црква Божија је и овом приликом посвједочила да је по својој богочовјечанској природи и мисији у свијету била, јесте и остаје отворена за дијалог као пут и

начин за рјешавање отворених питања. Очекивали смо да је Експертски тим Владе од 11. марта ове године до данас имао довољно времена да размотри наше предлоге и да ће нам у писаној форми доставити одговор на њих. На жалост, до тога није дошло.

Са жаљењем констатујемо да је најновијим предлогом Владе пред Цркву постављен ултиматум у виду обавезне регистрације Митрополије и епархија СПЦ у Црној Гори упркос чињеници да као црквене установе постоје на простору Црне Горе пуних осам вјекова. У потпуности је игнорисано историјско постојање и правни субјективитет Митрополије и епархија. Захтјевом Експертског тима Владе је на тај начин игнорисана и одлука Светог Архијерејског Сабора СПЦ од 26. маја 2006. године којом је то највише тијело СПЦ под предсједништвом блаженопочившег Патријарха Павла, признајући обновљену независност Црне Горе, заправо извршена пријава традиционалног континуитета субјективитета древне Зетске Митрополије и осталих епископија у Црној Гори. Наведена одлука је 1. децембра 2006. године званично уручена тадашњем предсједнику Црне Горе г. Филипу Вујановићу.

Осим тога, игнорисана је и пријава коју је 8. марта 2012. године Митрополит Црногорско-Приморски г. др Амфилохије званично доставио Министарству унутрашњих послова, о чему постоји доказ који је познат и достављен је Влади Црне Горе.

Сматрамо да је након свих наведених аката Цркве, невиђено понижење у виду ултиматума Цркви да се поново региструје и да изнова, као некаква новоформирана вјерска заједница, стиче правни субјективитет који је признат и препознат од свих власти, па чак и окупаторских, кроз вјекове до данас. Нико и никада до данас није поставио питање постојања правног субјективитета ове Цркве и њених својинских права на Светињама и осталој завјештаној црквеној имовини, о чему постоји безброј доказа од Отоманске империје преко Краљевине Црне Горе до СФРЈ! И овом приликом подсјећамо да смо 11. марта ове године Влади доставили правно утемељен предлог за поступак евидентирања Цркве и вјерских заједница у евиденциони регистар, што је поновљено и 20. јула ове године од нашег Експертског тима, али нажалост без успјеха.

Цркви није својствено да испоставља ултиматуме никоме, па ни Влади Црне Горе. Тако је било и у овом случају, јер смо, и поред одређених стручних примједби, прихватили 61 од укупно 66 чланова Закона. У односу на 5 спорних чланова, предложили смо измјену и допуну и то само у дијелу којим

се не поштује и поништава вишевјековни идентитет, достојанство, субјективитет и Светиње Цркве и којим се Црква, једина у Црној Гори и то мимо сваког права и елементарне правде, приморава да доказује да су црквене Светиње црквене, а не државне. Свима је јасно, без обзира што Влада упорно обмањује међународну јавност, да у закон није имплентирана ниједна суштински битна препорука Венецијанске комисије од 24. јуна 2019. године.

Размотрили смо Владин предлог потенцијалних измјена чланова 63 и 64 закона и констатујемо да су они у суштини обесмишљени уз инсистирање Владе на опстанку члана 62 закона којим се, истина условно, црквена имовина проглашава за државну, иако то она никада није била у историји Црне Горе.

Никако не може да издржи тест елементарне логике чињеница да је Влади у децембру 2019. и у марту 2020. године био прихватљив предлог наше Цркве којим се гарантовао правни субјективитет Цркве и вјерских заједница, који су стекле по свом историјском континуитету и ранијим прописима, а да јој је сада управо то постало спорно, те и да се питање Светиња сада напрасно и ултимативно условљава регистрацијом.

На основу свега изложеног, јасно произилази да Влада, за разлику од Цркве, ни овом приликом није имала искрене намјере да се кроз дијалог дође до заједнички прихватљивог и одрживог рјешења већ је позив за дијалог очевидно служио за нове уцјене Цркве и актуелни политички маркетинг, у чему Црква не може и не жели да учествује. Намјере и циљ Владе је, на жалост, показао и показује вишемјесечни прогон свештенства, монаштва и вјерног народа почев од учешћа на мирним литијама, преко неодобравања привремених боравака свештенству и монаштву до рушења Светиња.

Епископски савјет, имајући у виду сложеност ситуације у Црној Гори, сматра да би прихватање нашег предлога измјена и допуна Закона представљало пуно поштовање Устава и правног поретка Црне Горе и пресудно допринијело смиривању тензија и напетости у друштву. У питању је јединствени начин да се превазиђу суштинске подјеле и проблеми који већ дуже вријеме потресају и раздиру Црну Гору.

У Подгорици,

21 јул 2020.г.

Архиепископ цетињски

Митрополит црногорско-приморски

АМФИЛОХИЈЕ

Епископ будимљанско-никшићки

ЈОАНИКИЈЕ

Епископ милешевски

АТАНАСИЈЕ

Епископ захумско-херцеговачки

ДИМИТРИЈЕ

mitropolija.com